

РЕШЕНИЕ

№ 1470

гр. Пловдив, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Павел Т. Павлов

при участието на секретаря Недялка П. Кратункова
като разгледа докладваното от Павел Т. Павлов Гражданско дело №
20215330103974 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.162, чл.215 и чл.224, ал.1
от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът Т. Н. Б. от гр. *** моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответното
дружество да му заплати сумата 12 569, 96 лева, представляваща възнаграждение за 2 964
часа положен от ищеца извънреден труд през периода 29.10.2015 г. – 01.07.2020 г.; сумата
660 лева, представляваща възнаграждение за командироване на ищеца за общо 60 дни през
месеците май и юни 2020 г., както и сумата 636, 52 лева, представляваща обезщетение за 24
дни неползван платен годишен отпуск за 2019 и 2020 г., заедно със законната лихва върху
трите главници, по изложените в исковата молба съображения.

Ответникът **** - гр. *** оспорва обективно съединените искове и моли съдът да ги
отхвърли като неоснователни и недоказани, по изложените в отговора на исковата молба и в
писмена защита съображения. Претендира разноски. Прави възражение за погасяване по
давност на претенциите на ищеца, както и възражение за прихващане, като моли съдът, ако
уважи обективно съединените искове, да прихване от присъдените на ищеца суми сумата 20
000 лева, заплатена без основание на ищеца през периода месец октомври 2015 г. – месец
юни 2020 г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно, и с оглед на
наведените от ищеца доводи, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а и от представените в тази насока писмени доказателства се
установява, че действително ищецът е работил по трудово правоотношение при ответника
като “***от ***г. до *** г., считано от която дата трудовото му правоотношение е било

прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие на страните, изразено писмено, със Заповед № *** на *** на ответното дружество, като със самата Заповед е било разпоредено на ищеца да се изплати обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за 24 дни.

Както се установява от събраните по делото писмени доказателства (включително и тези, представени от третото неучастващо по делото лице), показанията на разпитаните по делото свидетели Е. Т. и И. В., както и от заключението от 16.02.2022 г. на вещото лице по ССЕ Б.Д., през процесните периоди ищецът не е полагал извънреден труд, нито е бил командирован извън град ***, поради което не му се полагат възнаграждение за полагане на извънреден труд, нито – за командироване, а полагащото му се обезщетение за неползван платен годишен отпуск – 27 дни за 2019 и 2020 г. в размер общо на 748, 44 лева му е било изплатено.

При така установената фактическа обстановка, доколкото не се установява от събраните по делото доказателства на ищеца да се полагат възнаграждение за извънреден труд и за командироване, а полагащото му се обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ му е било изплатено, съдът намира, че обективно съединените искове се явяват неоснователни и недоказани и като такива следва да се отхвърлят изцяло.

С оглед на изхода от спора ищецът следва да заплати на ответното дружество направените разноски за производството по делото в размер на 1 500 лева – платено адвокатско възнаграждение с ДДС.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. Н. Б., ЕГН *****, от гр.***, със съдебен адрес: ***, **. С.М., против ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** П. Д. М., със съдебен адрес: ***, ***, **. Л.Т., обективно съединени искове с правно основание чл.162, чл.215 и чл.224, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД – за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата 12 569, 96 лева, представляваща възнаграждение за 2 964 часа положен от ищеца извънреден труд през периода 29.10.2015 г. – 01.07.2020 г.; сумата 660 лева, представляваща възнаграждение за командироване на ищеца за общо 60 дни през месеците май и юни 2020 г., както и сумата 636, 52 лева, представляваща обезщетение за 24 дни неползван платен годишен отпуск за 2019 и 2020 г., заедно със законната лихва върху трите главници, като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ. ОСЪЖДА Т. Н. Б., с посочените ЕГН, адрес и съдебен адрес, ДА ЗАПЛАТИ НА ***, с посочените ЕИК, седалище и адрес на управление, Законен представител И съдебен адрес, направените разноски за производството по делото В РАЗМЕР НА 1 500 лева с ДДС. Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____